

Met haar vierde middel voert rekwirante aan dat het Gerecht zowel artikel 82 EG als zijn motiveringsplicht heeft geschonden door te oordelen dat de kosten en opbrengsten van na de veronderstelde periode van de inbreuk niet in aanmerking worden genomen. Het is immers wegens die beperking in de tijd van de in aanmerking genomen opbrengsten en kosten dat de Commissie ten onrechte heeft geconcludeerd dat er sprake was van een inbreuk.

Met haar vijfde middel stelt rekwirante dat het Gerecht artikel 82 EG en zijn motiveringsplicht ook heeft geschonden door te oordelen dat een prijs een afbraakprijs kan zijn, zelfs al gaat hij gepaard met een aanzienlijke daling van het marktaandeel van de betrokken onderneming. Een dergelijke prijs kan immers niet worden geacht tot de uitschakeling van de concurrenten te kunnen leiden.

Met haar zesde middel betoogt rekwirante dat het Gerecht met betrekking tot het vermeende plan tot toepassing van afbraakprijzen de aangedragen feiten en bewijselementen onjuist heeft opgevat en artikel 82 EG heeft geschonden. Dit artikel vereist immers een objectief identificeerbaar plan tot uitschakeling van de concurrenten en een louter subjectieve benadering van het begrip misbruik van machtspositie kan in geen geval volstaan.

Tot slot stelt rekwirante met haar zevende middel dat het Gerecht niet alleen artikel 82 EG heeft geschonden door te oordelen dat het voor de constatering van een praktijk van afbraakprijzen niet noodzakelijk was aan te tonen dat de verliezen konden worden goedgeemaakt, maar ook door het bewijs door de Commissie van een mogelijke goedmaking van die verliezen te verwarren met het bewijs door de betrokken onderneming van de onmogelijkheid om die verliezen goed te maken.

Beroep, ingesteld op 23 april 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-214/07)

(2007/C 170/17)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: C. Giolito, gemachtigde)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de beschikking van de Commissie van 16 december 2003 betreffende een steunmaatregel die ten uitvoer werd gelegd door Frankrijk voor de overname van ondernemingen in moeilijkheden [Staatssteun C (2003) 4636] ⁽¹⁾ te hebben uitgevoerd, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de arti-

kelen 5 en 6 van deze beschikking, artikel 249, vierde alinea, EG alsook artikel 10 EG;

— de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie voert ter onderbouwing van haar beroep aan dat de verwerende partij niet het nodige heeft gedaan om een snelle en daadwerkelijke uitvoering van de beschikking te verzekeren, aangezien meer dan drie jaar na de vaststelling van deze beschikking geen enkele terugbetaling van de door de Franse staat onrechtmatig toegekende steun heeft plaatsgevonden. Deze situatie druist duidelijk in tegen het bepaalde in artikel 249, vierde alinea, EG en artikel 14, leden 1 en 3, van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽²⁾.

De verwerende partij kan zich voor de periode na 1993 evenmin beroepen op de volledige onmogelijkheid om de beschikking van 16 december 2003 uit te voeren. Enerzijds hebben de Franse autoriteiten immers geen daadwerkelijke stappen gezet om de litigieuze steun terug te vorderen, daar zelfs geen invorderingsopdrachten aan de schuldenaars zijn toegestuurd. Anderzijds kunnen deze autoriteiten niet de moeilijkheden inzake de identificatie van de begunstigten van de betrokken steun invoeren, aangezien zij als belastingautoriteiten de bedragen van de door die begunstigten genoten belastingvrijstelling gemakkelijk kunnen berekenen.

Hoe dan ook volgt uit de rechtspraak van het Hof dat de voorwaarde van de volledige onmogelijkheid van uitvoering niet is vervuld indien de verwerende staat de Commissie louter in kennis stelt van de juridische, politieke of praktische moeilijkheden betreffende de uitvoering van de beschikking waarbij de terugvordering van de steun wordt gelast, zonder daadwerkelijke stappen bij de betrokken ondernemingen te zetten om het bedrag van deze steun terug te vorderen en zonder de Commissie andere mogelijke manieren van uitvoering van de beschikking voor te stellen waarmee die moeilijkheden hadden kunnen worden opgelost.

⁽¹⁾ PB 2004, L 108, blz. 38.

⁽²⁾ PB L 83, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 9 mei 2007 — Jörn Petersen/Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(Zaak C-228/07)

(2007/C 170/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jörn Petersen

Verwerende partij: Arbeitsmarktservice Niederösterreich

Prejudiciële vragen

1) Is een uitkering in geld uit hoofde van de werkloosheidsverzekering, die aan werklozen die een uitkering op grond van hun verzekering tegen gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid krachtens de wettelijke pensioen- of ongevallenverzekering hebben aangevraagd, wordt toegekend totdat is beslist op hun aanvraag om een later met deze uitkering te verrekenen voorschot, waarbij weliswaar moet zijn voldaan aan de voorwaarden dat de betrokkene werkloos en recht-hebbende is, maar niet aan die van de anders voor de werkloosheidsuitkering verder vereiste arbeidsgeschiktheid, werk-willigheid en -bereidheid, en die voorts slechts dan wordt toegekend indien de toekenning van uitkeringen krachtens de wettelijke pensioen- of ongevallenverzekering op grond van de feiten ter zake waarschijnlijk is, een werkloosheidsuitkering in de zin van artikel 4, lid 1, sub g, van verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, dan wel een prestatie bij invaliditeit in de zin van artikel 4, lid 1, sub b, van deze verordening?

2) Indien het antwoord op deze vraag luidt dat de daarin genoemde uitkering een werkloosheidsuitkering in de zin van artikel 4, lid 1, sub g, van verordening (EEG) nr. 1408/71 is, staat artikel 39 EG dan in de weg aan een bepaling van nationaal recht volgens welke de aanspraak op deze uitkering wordt geschorst wanneer de werkloze zich in het buitenland (in een andere lidstaat) bevindt (behoudens het geval dat deze schorsing op verzoek van de werkloze onder ter zake dienende omstandigheden voor ten hoogste drie maanden ongedaan wordt gemaakt)?

⁽¹⁾ PB L 149, blz. 2.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Beroep te Brussel (België) op 10 mei 2007 — Tierce Ladbroke SA/Belgische Staat

(Zaak C-231/07)

(2007/C 170/19)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tierce Ladbroke SA

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Is de dienstverlening door een opdrachtnemer die voor rekening handelt van een opdrachtgever die een activiteit bestaande in het aangaan van weddenschappen op paardenrennen en andere sportieve evenementen uitoefent, welke dienstverlening erin bestaat dat de opdrachtnemer de weddenschappen in naam van de opdrachtgever aanvaardt, de weddenschappen registreert, door middel van afgifte van een ticket aan de klant bevestigt dat de weddenschap is afgesloten, het ingezette geld int en het gewin uitbetaalt, en als enige jegens de opdrachtgever verantwoordelijk is voor het beheer van de ingezette bedragen en voor diefstal en/of verlies daarvan, waarvoor hij van zijn opdrachtgever een vergoeding in de vorm van een commissie ontvangt, vrijgesteld van btw op grond van artikel 13, B, sub d, punt 3, van de Zesde richtlijn ⁽¹⁾, welke bepaling handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, betreffende deposito's [...] en betaling [...] vrijstelt?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Beroep te Brussel (België) op 10 mei 2007 — Derby SA/Belgische Staat

(Zaak C-232/07)

(2007/C 170/20)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Derby SA

Verwerende partij: Belgische Staat